

přátelé přírody

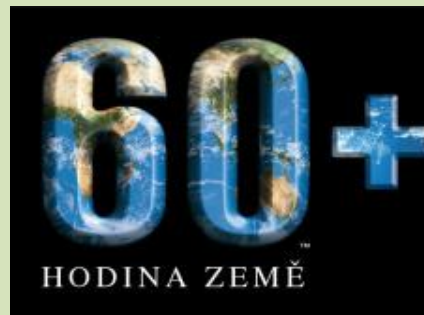
3 | 2012 | bulletin asociace Přátelé přírody ČR | www.pratele-prirody.cz | zdarma

Move It: Projekt pro mládež

Rozhovor s fandou středověku

31. března: Hodina Země

Smog zdarma pro všechny: poslanci rozhodli o zrušení poplatků za znečišťování ovzduší

Ačkoliv poslanci schválili 10. února nový zákon o ochraně ovzduší, učinili zároveň zcela opačný krok - zrušili průmyslovým podnikům poplatky za znečišťování ovzduší.

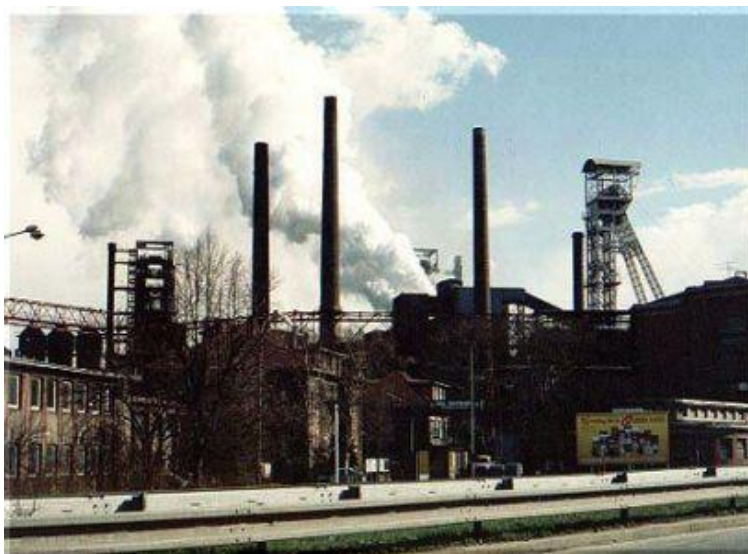
„Poplatky za vypouštěné emise představovaly motivaci, aby velcí znečišťovatelé raději zainvestovali do čistějších technologií, než soustavně odváděli státu peníze na poplatcích,“ řekla Vendula Krčmářová z ostravské pobočky sdružení Arnika. „Navíc představovaly pouze zlomek financí, kterými lze vyčíslit dopad znečištění na životní prostředí,“ dodala Krčmářová.

Od roku 2015 by firmy neměly platit za vypouštění oxidu siřičitého, oxidu dusíku či těkavých organických látek. Od konce roku 2021 by měly být zrušeny i poplatky za tuhé znečišťující látky.

Lze si jen těžko představit situaci, že velké průmyslové podniky budou do ekologičtějších technologií investovat samy od sebe co nejdříve. Ačkoliv již

dnes by mohly využít některých finančních dotací, stále musí větší část nákladů uhradit sami. Čerpání financí i zájem o modernizaci jsou tak vesměs nízké, jak uvedla nedávno i zpráva [Národního kontrolního úřadu](#).

Zejména v oblasti Ostravska a Karvinska, kdy již déle než týden vládne smogová situace, se průmyslové zdroje podílejí na znečištění ovzduší podstatnou měrou.

Návrh o zrušení poplatků, který prošel sněmovnou, nyní zamíří do Senátu.

Další informace obsahuje společná tisková zpráva nevládních organizací z 8. února [zde](#).

□ Zdroj: www.arnika.org

Týdny pro neziskový sektor 2012: tématem je partnerství

Slavnostním zahájením začaly 1. března 2012 tradiční Týdny pro neziskový sektor s tematickým zaměřením na „Partnerství veřejného, podnikatelského a neziskového sektoru“. Záštitu nad akcí převzala Miroslava Němcová, předsdkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Součástí Týdnů pro neziskový sektor 2012 je osm klíčových celonárodních akcí. Informace o nich [ZDE](#).

Rozhovor... Zdenek Chroboczek: Zakousnout se a pak už nepustit

Zdenek Chroboczek řečený Hafan (na fotce drží knihu) je šéfem Společenství Severských pánů, nejmladšího klubu Přátel přírody. Přistoupili k nám v září 2011. Bydlí v Krnově, malebném to městečku blízko polských hranic na severní Moravě. Mám dojem, že většího fandou do středověku a věcí kolem něj jsem opravdu nepotkal. Navíc dokáže strhnout lidi a nenechat si to fandovství pro sebe. Smekám. Po přečtení rozhovoru mi to určitě potvrdíte taky.

Jak ti říkali ve škole a jak doma?

Ve škole jsem žádnou přezdívku neměl. Ta tak nějak vplynula časem. S odstupem let dávám za pravdu všem, co říkali, že se do věcí zakousnu a nepustím, až je to tak jak to má být. Proto asi ten „Hafan“. Ale ve škole i doma mi všichni říkali jménem.

Co pro tebe znamenají slova píle, vytrvalost, přátelství a čest?

Píle - pokud sám sobě chceš něco dokázat, tak jen učením, cvičením, studováním a pak vnitřním přesvědčením dojdeš k tomuto slovu. To tě posouvá dál. Vytrvalost - jakýkoliv nezdár je to, co v tobě vyvolává pochybnost - má to vůbec cenu? Ale pokud tě nezdár nepřemůže a ty vydržíš a výsledky se po čase objeví, víš, že to cenu mělo. To je ta cesta k vytrvalosti. Přátelství - z mého pohledu složitě odpovídat na toto slovo. V životě jsem se mnohokrát přesvědčil o tom, že přátelství je jen do té doby, pokud pomáháš druhým. Pak nastane okamžik, kdy chceš pomoci ty a je jedno jak a v čem, no a ono to nefunguje. V tomhle směru jsem už hodně opatrný a dávám vždy tzv. zkušební dobu. Zpravidla se člověk brzy projeví a já pak vím, co a jak a podle toho se zařídím. Opravdové přátelství je jako vzácná květina. Musíš se o ni pečlivě starat. Čest - v dnešní době mám pocit, že tohle slovo už ztratilo význam. Je spíš někdy na obtíž. Upřímně, kolik znáš skutečně čestných lidí? Tohle člověk pozná v složitých situacích. Tehdy se ukáže, kdo je opravdový člověk - čestný člověk

Někde jsem četl, že Češi jsou „něcaři“, že každý v něco věříme. V co věříš ty?

Jak se zpívá v jedné písničce „jaký si to uděláš, takový to máš.“ Věřím hlavně v sebe. Tady vidím základ všeho. Jestli něco přijde, tak je to vždy náhoda nebo shoda okolností. Pro jiného to může být osud.

V dnešní době lidí moc nečtou...

Tak to máš pravdu. Ono je lepší zapnout počítač, trochu zasurfovat na netu, lehnout k televizi, maximálně v práci přečíst sport a tím to celé končí. Já mám rád literaturu faktu a knížek a těchhle knížek mám jednu celou knihovnu. A každodenní čtení je spojeno s časopisy 21. století, Enigma, History. O ty je u nás doma boj. Pokud bys chtěl nějaké tituly, pak se mi moc líbila Duna od Franka Herberta, Na počátku byl Sumer od Vojtěcha Zamarovského nebo Řád Templářů od Marilyne Hopkinsové.

Co tě dokáže rozhodit?

No jak bych to řekl slušně, tupost a závist. Jak říká jedno přísloví „Člověk je tvor omylný, ale jen hlupák v omylu setrvává“. A takových „odborníků“ znám opravdu hodně. Pokud to jde tak musím honem pryč. To mě umí fakt vykoletit. Protipól toho jsou lidé normální, soudní a rozumní. Takové prostředí mě zase hojí, dává dohromady. Naštěstí takové lidi mám kolem sebe.

Jaké pocity v tobě vyvolává dušená mrkvička s hráškem?

Jenom to řekneš a už to jídlo cítím, hrůzu. Když jsem byl malý kluk, táta taková jídla zbožňoval, mamce to taky chutnalo a kdo myslíš, že trpěl jak zvíře? Dušená mrkev,

zelí, špenát a jiné podobné věci se celkem často střídaly. A pokud ti něco moc nechutná nebo spíš vůbec, tak to je vždy hrozně těžké. A ještě když víš, že zbytky se nenechávají, jak říkal táta, tak co víc říct. Dodnes takové jídla nemusím a moje děti, když byly malé, tak jsem jim nic nenutil. A jí všechno.

V úvodu jsem tě představil jako šéfa Společenství Severských pánů, skupiny lidí se zájmem o středověkou rytířskou historii. Jak jste se našli?

Cesta ke vzniku společenství je stará tak 20 let. Asi nejsem jediný, ale vždy jsem chtěl mít kolem sebe skupinu lidí a tohle téma - středověk s nimi rozvíjet a zdokonalovat. Jedna věc je věk a možnosti tenkrát a možnosti teď. Zjistíš, že spoustu věcí děláš špatně a ty důležité ti unikají, ale v zápalu k věci to nevidíš nebo nechceš vidět. Až na to přijdeš, jsi o deset let starší, a zjištění, že lidé kolem tebe musí být jako ty, jinak jdeš špatnou cestou, jinak to nemá

smysl. Pak to začne klapat a ty si řekneš - je čas. Na takovou příležitost je hrad to nejlepší, co může být, a je to začátek spousty věcí. Dnes už o nás ví dost lidí a chtějí k nám. Jak jsem už říkal, lidi musím poznat. Beru naše společenství jako rodinu, kterou buduji s lidmi, kterým můžu věřit. Zatím to tak funguje.

Čemu se aktuálně věnujete?

Tady bych odkázal na naše webové stránky www.severane.hys.cz a na „legendu“. Věnujeme se skoro všemu, co středověký člověk potřeboval znát a umět. Samozřejmě že nedílnou součástí je šerm, lukostřelba a střelba z kuší. Časem přidáme kopí. Tady mám štěstí na lidi, co to opravdu umějí. Rozjíždíme školu šermu a lukostřelby. Máme zbrojmistra, takže budeme střílet z replik tehdejších palných zbraní. A jak se nám daří? Píšeme granty, oslovujeme podnikatele, operátory. Hledáme peníze na všechno, co chceme dělat a čím se chceme prezentovat.

V rámci euroregionu Praděd spolupracujeme se zástupci polských měst Prudnik a Głogówka. Chystáme akce u nás doma, ale i v Polsku. Moc se na to těším.

Proč jste se rozhodli přidat k hnutí Přátel přírody?

Jak jistě víš, malé společenství se musí probrat spoustou papírování, než je to OK. Na dobré doporučení mít dobré zastřešení pod hlavičkou Přátel přírody ČR jsem dlouho neváhal. Jistě to bylo dobré řešení. V přírodě se pohybujeme stále a také se snažíme proto něco udělat v rámci svých možností. Výsadba v lesní školce, úklid v lese, čištění studánky, sběr kaštanů pro zvěř aj. Takže to není jen šerm. A co očekávám? Třeba pomoc s granty pro nás, seznámení se s jinými lidmi, zážitky, výměny zkušeností. Jistě budeme

moci brzy nabídnout, co už zvládáme, ale i zorganizování putování po Jeseníkách. Vždy je to věcí domluvy a možností.

Kromě akcí pro dospělé jsi prý teď navíc začal pracovat s malými dětmi.

Asi neumím mít nic jednoduché. Je to na dlouhé vyprávění, ale v kostce: Kdysi dávno jsem vedl hodně úspěšný turistický oddíl, který vyhrával na srazech a soutěžích, co se jen dalo vyhrát. Bylo to úžasné období, byl jsem moc pyšný na děcka, co umí a co dokážou, a taky na sebe. Začátky s nimi nebyly jednoduché, ale viděli výsledky, mluvilo se o našem oddíle a vidět tu jejich hrdom, kam a ke komu patří, bylo neuvěřitelné. Měl jsem dvě instruktorky, ale makaly jako čtyři kluci. Jak říkám, moc rád na to vzpomínám. A koruna všeho dnes je fakt, že oni ke mně vodí už své děti, aby zažily co tenkrát oni. No řekni sám, co chtějí víc. Sice se říká, že do stejné řeky dvakrát nevstoupíš, ale co když to je příležitost.

Co tě a Seveřany v nejbližší době čeká?

Začali jsme pracovat na přípravě letního tábora na hradě Helfštýně, koncem března se představíme Krnovákům v Městské knihovně, v dubnu je další škola šermu a lukostřelby. Do toho všeho máme středověký oddíl malých dětí, v květnu akce v Polsku, prvního června dětský den - středověké putování, v červnu také dospěláci jedou na hrad, v červenci se koná tábor a v srpnu si snad trochu odpočineme. A pak je tu září a znovu do sedel! Postavili jsme si vysoký cíl a za ním chceme jít.

□ Za rozhovor poděkoval Hynek Pečinka

Co je u nás nového...

Jak Asterix a Obelix mŕvitovali - z projektu pro ohroženou mládež

24. - 26. 2. 2012 Domašov nad Bystřicí

Poslední únorový týden zažila Skautská základna na Domašově věci, jaké ještě nezažila. Nastěhovala se sem celá galská vesnice i se svými hrdiny, Asterixem, Obelixem, a Idefixem. Obelix byl možná namalovaný, Asterix, který je v celé galské vesnici nejmazanější, nejrychlejší, a prostě po všech stránkách nejlepší, to byli tak trochu všichni, ale zato Idefixe jsme měli opravdového. Radši slyšel na jméno Fred, ale zábava s ním byla jako s žádným jiným pejskem.

Samotný Caesar se doslechl o naši nepřemožitelné galské vesnici, a rozhodl se, že nás otestuje. Už nechtěl obětovat své vojáky v předem prohraných bitvách, a tak přišel s něčím mnohem lepším; naše vesnice měla dokázat, že jsme bohové! Po vzoru

mocného Herkula jsme dostali i my dvanáctero těžkých úkolů, které by žádný obyčejný smrtelník nedokázal splnit.

Hned v první hře jsme procvičili nohy i mozky při běhání a počítání, a pak jsme házeli oštěpem ve tvaru pořádného špalku, což nebylo v hlubokém sněhu vůbec jednoduché. Když už byli všichni dost mokří, převlékli jsme se do suchého a dali se do zápasu. Nerozhodovala jen síla, ale i rychlost a zápasnická technika.

Cesta přes začarovaný ostrov nebyla vůbec lehká, neustále se držet provázku, který vedl přes zábradlí, okny ven, pod stoly, a mezi židlemi... Ale nakonec jsme to také zvládli, a už nás čekal hypnotizér. Abychom se dostali z jeho moci, musel každý vyhrát pětkrát za sebou kámen-nůžky-papír, dokud se z něj nestal zase člověk.

Sotva jsme stáli na dvou nohách, už nás čekal kuchař se svým skrytým jídlem. Navigátor musel vést jednoho slepého ke zdroji jídla, potom ho přinesli k dalšímu slepému, a navigátor je musel jen pomocí slovních povelů nakrmit. Nu, jogurt byl všude, na místech možných i nemožných, a mnozí ho měli doslova i za ušima. Když už jsme měli zavázané oči, prošli jsme i doupětem bestie, která nikoho nesežrala, i když se o to v hlubokém sněhu opravdu snažila.

Po obědě a chvilce klidu vyplněné koulovačkou a stavěním sněhuláka, při kterém Fred zuřivě pomáhal, už čekal dům, kde se zatmívá rozum. Tam bylo nezbytné získat propustku A-38, abychom mohli přistoupit k další zkoušce. Nebylo to zase tak jednoduché, úředníci Mus Agriculus Hodolanensis, Primus Secundus, Ulipi Spalrus, a další nebyli zrovna přívětiví, ale po dlouhém hledání správných prepážek a nezbytných formulářů jsme propustky získali.

Prolézání neviditelnou pavučinou nám šlo jedna radost, ovšem jedinci neměli moc šanci. Tady se ukázalo, že je lepší spolupracovat jako tým a chvilku nad řešením přemýšlet, a ne bezhlavě se vrhnout vpřed a nechat své spolubojovníky viset v pasti.

Jakmile jsme se dostali na druhou stranu, mohli jsme se vydat hledat horského kmeta. Ten byl schovaný až v Domašově na náměstíčku, a dal nám opravdu zapeklitou hádanku s netopýrem. Někteří se s hádankou

mořili dlouho, někteří ještě déle, a k řešení došli všichni.

Předposledním úkolem bylo přežít noc na planině duchů, což jsme vyřešili jednoduše - vymysleli jsme písničky nebo bojové pokřiky, a duchy jsme zahnali. Jednoduché jako facka od ducha.

A na úplný závěr jsme si zašli do Cirkusu, ačkoliv to nebylo úplně podle našich představ. Bojovali jsme s Římany v barbarské hře zvané Hutututu, a slavně jsme zvítězili! Tak jsme samotnému Caesarovi dokázali, že jsme mocní jako bohové, a jak je tradičním galským zvykem, oslavili jsme to velkolepou hostinou s divočáky, kofolou, a dobrotami.

Fotky jsou [zde](#)

Spojit organizátory volnočasových aktivit z šesti různých zemí Evropy, aby si mohli předávat zkušenosti a vytvořit co možná nejlépe použitelné metody pro práci s dětmi ohroženými násilím, především ve venkovských oblastech - to je cílem projektu „Move it“, který probíhá v rámci programu Evropské unie DAPHNE. Prostředkem, který má pomoci k odbourání sociálně patologických jevů v cílové skupině mládeže ve věku 13 - 18 let, jsou výchova prožitkem a outdoorové aktivity.

□ Radek Hrachovec, koordinátor projektu, Duha Velká Medvědice, Olomouc

Povedená škola šermu Společenství Severských pánů

V rámci českých Přátel přírody působí i přátelé historického šermu a rytířské historie vůbec. Společenství Severských pánů je ze slezského Krnova a zde také 10. - 12. února uspořádali seminář s názvem Základy šermu.

Víkendového výcviku se zúčastnilo asi 20 zájemců, mezi nimiž nechyběli ani partneři z polské skupiny Sorontar. Fotky z akce jsou [zde](#).

Jak nám bylo na Sněhovíkend ve Štědrákově Lhotě

Ve dnech 16. - 19. února proběhla lyžařská akce "Sněhovíkend v Jeseníkách". Zájem mezi lidmi byl značný, podařilo se nám domluvit navýšení kapacity ubytování, takže nakonec bylo uspokojeno téměř 40 lidíček toužících si zalyžovat a strávit v „dobré společnosti“ čtyři dny.

Program byl různorodý, základem bylo lyžování v tréninkovém středisku známého špičkového lyžaře Ondřeje Banka ve Štědrákově Lhotě. Sněhu napadlo opravdu hodně, takže lyžařské podmínky byly luxusní.

Početná skupina vyrazila v sobotu i na běžky, cílem byla Severomoravská chata. Cestou jsme se krátce zastavili na ekofarmě zabývající se chovem hovězího dobytka. Úchvatný byl pohled na býka Helmuta, který dosahuje kolosálních rozměrů (nějaké německé plemeno). Pak jsme se odvážně vrhli do neprošlapané stopy, pro umocnění dojmů jsme použili i

zkratky do strmého kopce. V čerstvém hlubokém prašanu to byl opravdu zážitek. Cesta byla vsuktu kondiční a nezapomenutelná. Odměnou nám byla zpáteční cesta, kdy těsně před námi projel sněžný skútr, jeho stopy nás dovedly až zpátky do Štědrákovy Lhoty. Nádherný sjezd. Pak jsme potkali i majitele již zmíněné ekofarmy - je to úžasný vypravěč, řvali jsme smíchy při jeho historkách. Takový je on.

Zážitky úplně jiného rázu byly při country kapele, která už tradičně podtrhuje výbornou atmosféru společného setkání ve společenské místnosti změněné na jeden večer na tančírnu. Proběhla i výuka country tanců. Tančilo se a zpívalo hodně intenzívně. Aby nám nevyschlo v hrdle, byl na uvolnění k dispozici i punč. Zábava byla každý večer skvělá, kytary končivaly až v brzkých ranních hodinách.

Cestou domů nafasovali účastníci balíček na cestu v restauraci Na Lapači, jak bývalo cestou z táborů zvykem. Tady to bylo formou jednoho nápoje (většinou piva). Poslední tóny kytary dozněly ve vlaku před Olomoucí, pak už jen vyzvednutí bágů z Andělského vozu a pomalý rozchod domů... Fotky z akce si prohlédněte na odkazu [zde](#)

□ Květoš Janošík, KPP Malá liška, Olomouc

Co se děje jinde...

Zelený kruh: Každý smí již 20 let chránit svoje okolí

Moderní úprava ochrany životního prostředí v Česku slaví dvacetiny. Dne 19. února 1992 byl schválen zákon o ochraně životního prostředí, který ukončil komunistickou éru popílku, síry a otrávených řek. Proslulá „stočtrnáctka“ se v době svého vzniku stala jednou z nejlepších zákonných úprav ochrany životního prostředí občanů na světě. Navíc umožnila každému aktivně se podílet na ochraně prostředí, ve kterém žije.

Zelený kruh na oslavu tohoto významného jubilea vydává publikaci: „Zpráva o implementaci Aarhuské úmluvy: Deset let práva na informace o životním prostředí“. (ke stažení [zde](#)). Česká republika se totiž po necelých deseti letech - 31. října 2001 zákonem o ochraně přírody a krajiny připojila i k mezinárodní Aarhuské úmluvě. Úmluva zajišťuje všem obyvatelům informace o životním prostředí,

právo účastnit se rozhodovacích procesů a soudní ochranu těchto práv. Dodržování těchto práv v praxi ale naráží na problémy. Ty jsou pak z různých perspektiv v publikaci popsané. „Analýzy naplňování Aarhuské úmluvy ukazují, že Česko ani po mnoha letech není schopné svým závazkům zcela dostát. Aktivní zapojování místních lidí do rozhodování přitom patří ve vyspělých státech mezi základní standardy,“ uvedla právnička Zeleného kruhu Petra Humlíčková.

Například hospodářské problémy v posledním období slouží jako záminka pro omezení ochrany přírody a současná politika tak fakticky ohrožuje zdraví Čechů a Češek. Důkazem toho může být i fakt, že ani po deseti letech, kdy vstoupila v platnost Aarhuská úmluva, stále české úřady a firmy často odmítají poskytnout veřejnosti

důležité informace o životním prostředí. Právo místních občanů vyjadřovat se k plánované výstavbě v jejich okolí je napadané v průměru jednou za dva roky. Publikace proto mimo jiné odpovídá i na otázky, zda můžete žalovat územní plán, ke kterému jste nepodali žádné připomínky, nebo zda se je možné bránit proti razítku autorizovaného inspektora. Ředitelka Zeleného kruhu Júlia Sokolovičová k tomu dodává: „Na první pohled by se mohlo zdát, že pokud stát omezi účast veřejnosti na rozhodování a povinnost firem zveřejňovat, co a jak znečišťují, ušetří se na tom. Pravý opak je ale pravdou. Prokázalo se, že jedině kontrola občanů a jejich sdružení může dovést stát i soukromé zlatokopy k tomu, aby zcela nesmyslně neplýtvali. Jde tedy spíš o to, že někdo nechce, aby mu bylo vidět pod prsty.“

Ekolist.cz: V Beskydech sčítají vlky, medvědy a rysy

Ve čtvrtek 1. března začalo tradiční mapování velkých šelem v Beskydech. Stopy rysů, vlků a medvědů hledají pracovníci správ chráněných krajinných oblastí a národních parků. O víkend se k nim připojí další zájemci.

„Podle stop ve sněhu či blátě a dalších pobytových znaků, jako je trus či kořist, zjišťujeme, kolik šelem se v území o rozloze 1200 km² pohybuje,“ vysvětluje Dana Bartošová ze Správy CHKO Beskydy, která mapování koordinuje. Podle odhadů se v Beskydech vyskytuje kolem osma až deset rysů, tři až pět vlků a jeden až tři medvědi.

Beskydy jsou jediným místem, kde v České republice žijí všechny tři šelmy. Zatímco rys se vyskytuje i jinde, medvěda a vlka lze vystopovat jen ve zdejších lesích, kam se často zatoulají ze sousedního Slovenska. Cestu jim však komplikují nejen silnice s hustým provozem, ale i pytláci.

Při mapování výskytu šelem se stopaři v terénu pohybují po předem stanovených trasách na běžkách či sněžnicích, případně pěšky. K dispozici mají zákresové mapy a pomůcky pro dokumentaci. Při akci se kromě velkých šelem zaznamenává i výskyt ostatních druhů zvířat. Výsledky sčítání vyhodnocuje Správa CHKO Beskydy. Závěrečná zpráva ze „sčítání“ bude k dispozici zhruba za měsíc.

Rys ostrovid, medvěd hnědý a vlk obecný jsou chráněni, jak českou, tak evropskou legislativou. Beskydy jsou proto zařazena mezi evropsky významné lokality velkých šelem. Počet šelem u nás ale bezprostředně souvisí

se stavem populací těchto druhů na Slovensku a Polsku. Proto budou současně s českým mapováním výskyt šelem sledovat i v sousední CHKO Kysuce na Slovensku.

Mapování velkých šelem v Beskydech se poprvé uskutečnilo v roce 1984. Koná se tedy už po osmadvacáté.

Brontosaurus.cz: Dobrovolníci zdarma odvádí práci za více než 20 milionů

Hodnotu každé koruny, kterou environmentální neziskové organizace získají z veřejných rozpočtů, dokáží zněkolikanásobit. A to především díky nezištné práci **2 500 dobrovolníků**. Dobrovolnictví tak nejen výrazně šetří státní pokladnu, přispívá ke zdravému životnímu prostředí, ale také pomáhá rozvoji jednotlivce a formování odpovědné společnosti. Tato a další fakta vyplývají z analýzy Dobrovolnictví v ochraně životního prostředí, která je jedním z výstupů Evropského roku dobrovolnictví.

Hodina Země: 31. března na hodinu zhasneme

Hodina Země je celosvětový happening propojující obce, firmy a jedince, kteří berou vážně své závazky vůči životnímu prostředí, zejména chápou závažnost probíhajících změn klimatu.

Happening probíhá symbolickým hodinovým zhasnutím světel, ať již veřejného osvětlení, nasvícení památky, štítu firmy, nebo vlastního obýváku. Tento jednoduchý, ale přitom viditelný čin - zhasnutí světel - je signálem pro veřejné činitele, že je třeba věnovat více pozornosti ochraně životního prostředí, zejména ochraně klimatu. Akce zároveň slouží jako možnost prezentace závazků a cílů v oblasti životního prostředí. Každý z nás již něco dělá, každý z nás může udělat více. Využijte příležitosti Hodiny Země k prezentaci toho, co již děláte a co plánujete do blízké budoucnosti. Staň-

te se inspirací pro ostatní, nechte se inspirovat.

Hodina Země se koná vždy poslední březnovou sobotou (letos tedy 31. března) od 20:30 do 21:30 místního času. Pozitivní vlna tmy tak postupně oběhne celou planetu - začne na Fidži a skončí o den později na ostrově Samoa.

Celosvětově kampaň pořádá **Světový fond na ochranu přírody (WWF)**, v České republice pak **Ekologický institut Veronica**.

Jak probíhala Hodina Země v minulosti?

Počátek historie Hodiny Země se datuje k 31. březnu 2007, kdy

více než 2,2 milionu domácností a firem v australském Sydney vypnulo na hodinu svá světla. Uplynul jeden rok a do akce se zapojilo na 370 měst a obcí ve více než 35 zemích. Kampaň se proměnila z události v Sydney v celosvětové hnutí za trvale udržitelný život. V roce 2008 v rámci Hodiny Země zhaslo svá světla odhadem až

100 milionů lidí po celém světě. Na jednu hodinu navíc potemněly světově známé dominanty, včetně mostu Golden Gate v San Francisku, římského Kolosea, reklamy na Coca-Colu na náměstí Times Square nebo hotelu Jumeirah v Dubaji.

Ve svém třetím roce se Hodina Země 2009 zapsala do historie jako dosud nejrozsáhlejší dobrovolná akce vůbec, představovala první celosvětové vyjádření názoru. Svá světla vypnulo 4159 měst v 88 zemích včetně 79 hlavních měst a 9 z 10 nejlidnatějších velkoměst. Mezi světově známými stavebními památkami, které podpořily akci zhasnutím, byla např. Sfinxa a pyramidy v Gíze, socha Krista Spasite-

jila zhasnutím (leckde i na celou noc) více než miliardu lidí ve více než 4000 obcích a zahrnuje veřejný i soukromý sektor. Nejvýznamnější budovy a stavby napříč Evropou, Asií, Pacifikem, Středním Východem i oběma americkými kontinenty zůstaly potemnělé. Povzbuzováním veřejných měst, firem i jednotlivců k účasti na této akci - vypnout světla byt i na pouhou jednu hodinu - obdržel svět důležité poselství, že je nutné se zaměřit na problematiku změny klimatu. V České republice se Hodina Země zúčastnilo přes třicet měst a obcí, mezi jinými Brno, Jičín, Prachatice nebo Ústí nad Labem. Zapojilo

le se i stejné množství firem a u sebe v Brazílii doma zhasly desetitisíce jednotlivců.

lii Pátý ročník proběhl v loňském roce za nebo historické účasti. Hodina Země 2011 pařížská zahrnovala 5251 měst a obcí ve 135 Eiffelova zemích světa a stovky firem a zasáhla věž. životy více než 1,8 miliardy lidí. V České republice se počet zapojených měst a obcí vyhoupl na čtyřnásobek.

Hodina Země 2010 Na stále nebezpečnější změnu klimatu propo- tak svým zhasnutím symbolicky upozornilo také 134 českých obcí, 60 firem a tisíce jednotlivců. Vyslali společný signál, že je třeba klást větší důraz na politiku ochrany klimatu, energetické úspory a šetrnější zacházení s životním prostředím.

Připojte se k Hodině Země 2012 a ukažte, že to s životním prostředím a změnou klimatu myslíte vážně!

Aktivita je součástí projektu „Zhasněte a uvidíte - osvětou a vzděláváním k ochraně klimatu,“ který byl finančně podpořen Státním fondem životního prostředí a Ministerstvem životního prostředí. Aktivita se rovněž koná díky finanční podpoře Nadace Batory.

□ Zdroj: www.veronica.cz/hodinazeme

Olomoucké neziskovky trénovaly bowling

Přestupný rok oslavili členové Olomoucké sekce UNO, kteří se sešli 29. února v podvečer v herně Atlant na olomoucké třídě Svobody. Zde byly pro ně připraveny čtyři bowlingové dráhy a drobné občerstvení. Dráhy se téměř okamžitě zaplnily hráči a někde se povedlo družstva namíchat napříč organizacemi. Účastnily se snad všechny věkové kategorie a ze členů Olomoucké sekce byly zastoupeny TyfloCentrum, klub Malá liška, o. s. INspiro, NURS, Interregio marketingový klub, Centrum pohybu, Zdraví Hanáci, Fond ohrožených dětí, Nadace Malý Noe, IN line klub - sešlo se nás asi 30.

Nejprve se zdálo, že jen hodina vyhrazená na hraní bude málo, ale hráči neměli prostoje a hráli svižně, takže to bohatě

stačilo. Všichni využili na pozvání předsednictva sekce možnost osvěžit se během hry nápoji podle vlastního výběru. V načatých debatách někteří ještě chvíli po ukončení pokračovali v přilehlé restauraci s výhledem na novorenesanční budovu okresního soudu a park.

Je vidět, že když se zvolí atraktivní téma, lidé se přijdou bavit o to víc. Proto chceme v podobných aktivních setkáních pokračovat. Další příležitost mají zájemci 16. března na akci Olomoucká sekce v (Centru) pohybu. Fotogalerie z akce [ZDE](#)

□ Za organizátory Milada Šnajdrová a Hynek Pečinka

Máme zelenou...

Krajina roku: trvale udržitelný rozvoj v praxi

Už přes 20 let vyhlašují Mezinárodní přátelé přírody v příhraničních přírodně cenných regionech Evropy vždy dvouletou kampaň Krajina roku (Landscape of the Year/Landschaft des Jahres). Základním cílem každé kampaně Krajina roku je podpora trvale udržitelného rozvoje v dané oblasti.

Jde o aktivity trojího druhu: uskutečňují se praktické projekty, akce pro veřejnost a také lobbying na regionální, národní a mezinárodní úrovni.

Jak kampaně konkrétně probíhají? Přátelé přírody prezentují vybrané regiony Krajiny roku a jejich aktuální problémy napříč Evropou. Dále ve spolupráci s místními spolky, komunitami i politiky v těchto regionech organizují semináře, na nichž propagují principy trvale udržitelného rozvoje a jejich praktické využití v podmínkách daného regionu. Turistická nabídka organizací Přátel přírody přivádí pravidelně jejich členy a příznivce do regionů Krajiny roku. A v neposlední řadě jde o hledání podpory a spolupracujících institucí pro projekty vytvářející „eko-pracovní místa“ v těchto regionech.

Dvouleté kampaně s názvem Krajina roku se vyhlašují už od roku 1989. První Krajinou roku byl region Bodamského jezera na německo-švýcarsko-lichtenštejnské hranici. V roce 2010 - 2011 kampaň pokrývala oblast Slovenského krasu a s ním sousedící maďarský Aggtelek karst. Slavnostního zakončení kampaně v Rožňavě v září 2011 se mezi zástupci ze 14 států účastnila i delegace Přátel přírody ČR, kterou můžete vidět na fotce. Více se dozvíte na www.nf-int.org.

Mezinárodní fotosoutěž Přátel přírody 2012

Chodíte fotografovat do přírody? A fotíte dobře? Přihlaste se do soutěže, kterou na téma „Udržitelný cestovní ruch“ vyhlásili Mezinárodní přátelé přírody.

Narůstající problémy cestovního ruchu představují potenciální hrozbu pro sociální, ekonomickou i environmentální sféru v turistických destinacích. Zvyšuje se potřeba najít alternativu, která by byla vlná pro životní prostředí a také pro místní obyvatelstvo. Turismus nemůže být dále vnímán jako komerční aktivita, která nemá významný dopad na přírodní a sociokulturní prostředí, do něhož je situována. Příznivé řešení nabízejí tzv. měkké formy turismu, jehož filosofií je minimalizace dopadů na místní komunity a životní prostředí. Cestovní ruch může napomáhat takovému rozvoji, který stabilizuje ráz a funkce krajiny, posiluje kulturní identitu i sociální vazby místní komunity a má pozitivní vliv na místní ekonomiky. V poslední době roste zájem o nové alternativní formy cestovního ruchu, jako je cykloturistika, venkovská turistika, ekoturistika, putování podél tematických tras s nabídkou historických, kulturních, technických a přírodních památek.

Každý zájemce o účast v soutěži může zaslat až 4 příspěvky v digitální podobě do každé kategorie. Soutěžní kategorie:

- Všeobecná: A1 - Udržitelný turismus (barva), A2 - Udržitelný turismus (černobílá)
- Tematická: T1 - Udržitelný vs. konvenční turismus (konfrontační dvojice 2x2), T2 - Udržitelný turismus v rozvíjejících se zemích (barva)

Uzávěrka pro příspěvky je 1. září 2012, podrobnější soutěžní podmínky jsou k dispozici anglicky, německy a francouzsky na www.nf-int.org. Tak hodně štěstí!

Přátelé přírody ČR / Naturefriends Czechia

A: Senovážné nám. 24, CZ 116 47 Praha 1 T: +420 602 431 149 E: info@pratele-prirody.cz

W: www.pratele-prirody.cz

Praha - Kladno - Olomouc - Liberec - Jablonec nad Nisou - Krnov - Nové Město na Moravě

